

[Rasmussen (Hvolbæk).]

høj Beskatning af fast Ejendom. Jeg har fremdraget dette Forhold for ogsaa' at vise, at hvis vore Landkommuner var henvist til samme Grundlag for deres Beskatning som Købstæderne, vilde mange af dem faa endnu højere Ligningsprocent, end mange af vore Byer har. Jeg skal om lidt præsentere ærede Medlemmer for en saadan Kommune.

Den højtærede Indenrigsminister udtalte ved Fremsættelsen af nærværende Lovforslag, at de foreslaaede Refusionsregler som bekendt er meget udviklede — og det føler jeg ingen Trang til at modsige —, men, føjede han til: Princippet er det at stille Skatteyderen, som om han med sin Erhvervsindtægt boede i Erhvervskommunen og blev beskattet med dennes fulde Ligningsprocent. Deri er jeg fuldt ud enig med den højtærede Minister. Men ser vi paa Eksempel A i Bilag I, der fulgte med det i Folketinget fremsatte Forslag vedrørende personlig Skat til Kommunen, viser det sig, at den Skatteyder, som dør er præsenteret for os, saafremt Lovforslaget var gældende Lov, vilde slippe for ca. 10 pCt. af den Skat, han skulde betale sin Erhvervskommune. Det var jo ikke Meningen! Thi Skatteflugt skal under ingen Omstændigheder under en ny Lov om kommunal Beskatning kunne bringe økonomiske Fordele.

I § 19 foreslaas det, at man for at være Erhvervsbeskatning underkastet skal have i det mindste 3 000 Kr. i skattepligtig Indkomst til Staten. Jeg er ikke sikker paa, at det Tal alle Steder vil blive modtaget med Tilfredshed. I den lille Købstad, hvor jeg er bedst kendt med Forholdene, havde man for Skatteaaret 1933—34 i alt 1 839 Skatteydere med en gennemsnitlig Indkomst paa 1 729 Kr. Men da Fradrag og Tillæg var foretaget af Ligningsmyndighederne, var der kun 1 038 Kr. pr. Skatteyder at ligne Skat paa. Jeg kan derfor saa godt forstaa, at man i den By siger, at efter Forslaget vil mange af Skatteyderne med Fordel kunne holde Flyttedag. F. Eks. vil ugifte Skatteydere med mellem 2 000 og 3 000 Kr. i skattepligtig Indkomst føle sig draget imod en Landkommune med en Ligning paa 5 i Stedet for Byens 12,90. Men Udgifterne til Fabrikker og større Forretninger, hvor maaske netop Folk, der er flyttet, er sysselsat, dem beholder Byen, Byen beholder Udgifterne, medens nogle af de bedste Skatteydere ved at holde Flyttedag frigør sig for at betale Skat til Byen.

Jeg kan derfor godt forstaa det An-

dragende, der foreligger fra Tønder Magistrat om at faa Grænsen for Erhvervsbeskatningen fastsat til 2 000 Kr. skattepligtig Indkomst til Staten. Der vil ogsaa være Landkommuner, som vil føle sig brøstholdne ved en Grænse paa 3 000 Kr. Forleden Dag havde jeg Lejlighed til at stifte Bekendtskab med Skatteligningen i en østjysk Landkommune. Kun Embedsmændene, Præst og Skolelærer, havde over 3 000 Kr. i Indtægt. Mellem 2 000 og 3 000 Kr. fandtes kun nogle ganske faa Indtægter. Alle andre laa under 2 000 Kr. Det er en Kommune med ca. 1 100 Indbyggere. I en saadan Kommune vil man ikke være glad for, at en af dens bedste Skatteydere med en skattepligtig Indtægt paa f. Eks. 2 999 Kr. flytter, uden at man kan faa Erhvervsskat af ham, saafremt Betingelserne herfor i øvrigt foreligger. Havde denne Landkommune ikke en høj Ejendomsbeskatning, vilde den møde op med en Ligningsprocent, som havde ligget langt over, hvad man kender fra nogen Købstad.

I § 33 foreslaas det, at Aktieselskaber skal svare Kommunens Skatteprocent. Det er udmærket. Men saa kommer der en Tilføjelse, der siger: ikke over 5 pCt. Det er selvfølgelig et Fremskridt i Forhold til de nuværende 3 pCt. Men hvorfor skal Aktieselskaber slippe saa let, naar vedkommende Kommune maaske har store Udgifter netop som Følge af den Virksomhed, Aktieselskabet driver? Og hvorfor skal der være saa stor Forskel i Skatteligningen for to lige store Virksomheder i Kommunen, naar den ene drives af et Aktieselskab, den anden af Enkeltmand? I sidste Tilfælde vilde Fabrikejeren i den Købstad, jeg først nævnte, blive beskattet efter en Skatteprocent paa 18,60, medens efter dette Forslag Aktieselskabet slipper med 5 pCt., til Trods for at Skatteprocenten i vedkommende By vilde give 10 pCt. i Indkomstskat. Det overalt at følge Skatteprocenten vilde være rigtigere. Jeg forstaaer ikke, hvorfor 5 Byer i Danmark skal have den privilegerede Stilling, at de kan faa fuld Skatteprocent af Aktieselskaber; det kan man nemlig i Stege, Odense, Faaborg, Haderslev og Kristiansfeld. I alle andre Byer ligger Skatteprocenten betydeligt over de 5 pCt., der maa tages. Jeg mener altsaa, at det rigtigste er, at Aktieselskaber beskattes med vedkommende Bys Skatteprocent.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling, og jeg vil haabe, at den ikke skal blive alt for langstrakt. For mit Vedkommende vilde